

መዓልታዊ አስተንትኖ ቃል አምላኽ - የካቲት 4ይ ሰሙን ብዶ/ር ክፍለየሱስ ዓንደማርያም

መዓልቲ መዓልቲ ንገለ ደቃይቕ ነዘም ነንመዓልቲ ተዳልዮም ዘለዉ ንባባት ብምንባብን ብምስትንታንን ቅሳነትን ሰላምን ኣብ ሕይወትና ኪሰፍን እዩ። “ንዓ መንፈስ ቅዱስ ነዚ ቃል እዚ ኣንቢቦ ክኣምኖን ኣብ ልቦይ ከሕድርን ጸጋኻ ሃበኒ!”

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
22	የካቲት	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል አምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • 1 ጴጥሮስ 5 ንመርሖቲ ቤተክርስቲያን ክምዕዶም ከሎ ንርእኡ። “ኣነ ኸምኣቶም መራሕ ቤተክርስቲያን፣ ናይቲ ክርስቶስ ዝተቐበሎ ስቓይ መስካሪ፣ ኣብቲ ደኃር ኪመጽእ ዘሎዎ ክብሪውን ተማቓሊ ዝኾንኩ፣ ነቶም ኣብ ማእከልኩም ዘለዉ መራሕቲ ቤተክርስቲያን እምዕዶም ኣሎኹ። እቲ አምላኽ ዝሃበኩም መጓሰ ጓሰይዎ፣ እንተኾነ ከም ፍቓድ አምላኽ ብፍታው ደአምበር ብግዲ ኣይኹን። ብጽቡቕ ድላይ እምበር ንኸንቲ ረብሓ ኣይኹን። ነቲ መጓሰ ኣርአዮ ኩንዎ እምበር፣ ኣብ ልዕሊ እቶም ዝተሞህቡኹም ጉይቶት ኣይትኹኑ። እቲ ሓለቓ ጓሶት ምስ ተገልጸ ድማ ዘይጽምሉ ኣኸለል ክብሪ ኸትቅበሉ ኢኹም።” ይብሎም። • መዝሙር 23 ከኣ “እግዚአብሔር ጓሳይ እዩ፣ ዝጎድለኒ የብለይን። ኣብ ልሙዕ ሻኻ የውዕለኒ፣ ናብ ዝዓርፈሉ ማይ ይመርሓኒ። ንሱ ሓድሽ ኃይሊ ይህበኒ፣ ከምቲ ዘተሰፈወኒ፣ ብመንገዲ ጽድቂ ይመርሓኒ።” እናበለ እግዚአብሔር ብርእሱ ጓሳና ከም ዝኾነ ይነግረና። • ወንጌል ማቴዎስ 16 ከኣ “ኢየሱስ ሰባት ንወዲ ሰብ መን እዩ ይብልዎ?” ኢሉ ንደቀ መዛሙርቲ ሓተቶም። ንሳቶም ድማ ‘ገሊአም ዮሓንስ መዋምቕ’፣ ገሊአም ‘ኤልያስ’፣ ገሊአም ‘ኤርምያስ’፣ ወይ ድማ ‘ሓደ ካብ ነብያት እዩ’ ዚብሉ ኣለዉ በልዎ። ንሱ ኸኣ ‘ንስኻትኩምከ መን ትብሉኒ?’ በሎም። ስምዖን ጴጥሮስ ድማ ‘ንስኻ ክርስቶስ ወዲ ሕያው አምላኽ ኢኻ’ ኢሉ መለሰሉ። ኢየሱስ ድማ ‘ስምዖን ወዲ ዮና፣ እቲ ኣብ ሰማያት ዘሎ ኣቦይ ደአምበር ሥጋን ደምን ኣይገለጸልካን እዎ። ብፁዕ ኢኻ’ ኢሉ መለሰሉ። ‘ኣነ ኸኣ እብለካ ኣሎኹ፣ ንስኻ ጴጥሮስ ኢኻ፣ ኣብ ልዕሊ እዚ ኸውሐዚ ድማ ቤተክርስቲያንይ ክሓንጸ እዩ፣ ደንታት ሲኦል ከኣ ኣይኪገይልዎን እዮም። መርኖታት መንግሥተ ሰማያት ድማ ኸህበካ እዩ፣ ኣብ ምድሪ ዝኣሰርካዮ ኣብ ሰማይ እሱር ኪኸውን እዩ፣ ኣብ ምድሪ ዝፈታሕካዮ ኸኣ ኣብ ሰማይ ፍቱሕ ኪኸውን እዩ።” ከም ዝበሎ ይነግረና። <p>ቅዱስ ሓዋርያ ጴጥሮስ ካብ ጉይታና ኢየሱስ ክርስቶስ ሥልጣን መሪሕነት ቤተክርስቲያን ኪቐበል ከሎ ንርእኡ። ብመሠረቲ አምላኽ እዩ ዝጓሰየና። ንኢየሱስ ክርስቶስ ወዱ ልኢኹ ኣድኒኑና። ኢየሱስ ክርስቶስ ከኣ ኣብ ምድሪ መንግሥቲ አምላኽ (ቤተክርስቲያን) ተኸለ። ንዕኣ ዝመርሖዎ ከኣ ሓዋርያት ሾመ። ንጴጥሮስ ከኣ ናቲ ወኪል ኮይኑ ንቤተክርስቲያን ኪመርሖ መዘዞ። ድሕሪ ርደተ መንፈስ ቅዱስ ከኣ ሓዋርያ ጴጥሮስ ንቤተክርስቲያን ክመርሖን ክጓሰየን ንርእዮ። ኣብዚ ዘንቡብናዮ መልእኽቲ ድማ፣ ነቶም ኣብ ኩሉ ኩርናዓት ዓለም ዝመርሖ ዝኸበሩ ካልኣት ሓዋርያት ብጹቲ፣ ከም እሙናት ኣገልገልቲ ጉይታ ኮይኖም፣ ከም ጉይቶት ዘይኮነስ ከም እሙናት ኣገልገልቲ፣ ንሕዝቦም ኪመርሖን ኣርአዮ ኪኹን ክምዕድ ከሎ ንርእዮ። ብዙሓት ካብ ክርስቲያን ነዚ ሓቂ ኣይተቐበልዎን። “ብዘይካ ቃል-አምላኽ ካልእ መራሕ የብልናን” ብምባል፣ ኩላቶም ቡብርእስም ይኹዱን፣ ንቃል-አምላኽ ቡብዝመሰሉም ኪትርጉሙን ንርእዮም። ስለዚ ነቲ ናይ ክርስቶስ ትእዛዝን ራእይን ማለት “ከማና ሓደ ምእንቲ ኪኹኑ ሓልዎም. . . ኩላቶም ሓደ ምእንቲ ኪኹኑ እልምካ ኣሎኹ” (ዮሐ 17:11፣ 21) ኢሉ ዝጸለዮ ከንቲ ከይከውን፣ ምእንቲ ሓድነት እዛ ቤተክርስቲያን ኩሉ ግዜ ክንጸሊ ይግብእና እዩ። እግዚአብሔር ኣብ ሓደ መጓሰ ጠርጎኡ እዩ ዚመርሖና። ኢየሱስ እቲ ሓደ ሕያዎይ ጓሳና እዩ። ናብ ‘ሕይወት ምስ ተረፉ’ ከኣ ይመርሖና። ካብ ኃጢአትና የንጽሓና፣ ካብቲ ናይ ሰማይ እንጌራ ዝኾነ ሥጋኡን ደሙን ከኣ ይምግብና። ካብቲ እኩይ ይሕልወና፣ ካብ ኢዱ ዚምንዘና ኃይሊ ከኣ የልቦን። ኣብ ምድራዊ ጉዕዞና ሽግርን ፈተናን እኳ እንተበጽሓና፣ ኣብኡ እምላኽ ምሳና ስለ ዘሎ ክፋእ ኣይንፈርህን ኢና። ካብ ሕጂ ንዘለዓለምን እነዕርፈሉ ኣብ ሕፃኑ ኣምላኽ ወይ ኣብ ቤቱ ከም እንተብር ይገብረና። “ኣ እግዚአብሔር ኣቦናን ጓሳናን፣ ሓደ መጓሰ ከም እንኸውን ግበረና! ቅዱሳት ጓሶት ከኣ ሃበና።”</p>

ዕለት	ንባብ	አሰተንትኖ
<p style="text-align: center;">23 የካቲት</p>	<p>ኢ.ሳ 1: 10, 16-20 መዝ 50: 8-9, 16-17, 21, 23 ማቴ 23: 1-12</p>	<p>ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ኢ.ሳይያስ 1 “ኣቲም ከም መራሕቲ ሰዶም ዝኾንኩም መራሕቲ ኢየሩሳሌም፣ ዝዚ እግዚአብሔር ዝብላኩም ዘሎ ሰምዑ። ኣቲም ከም ሕዝቢ ገሞራ ዝኾንኩም ደቂ ይሁዳ፣ ናብ ሕጊ እግዚአብሔር ኣምላኽና ጽን በሉ። . . . ተነሲሑ ካብ ኃጢአትኩምውን ተሓጸቡ፣ ዝእር ርእሶኹም ኣንጽሑ፣ ኣብ ቅድመይ ክፋእ ምግባር ኅደጉ። ሠናይ ምግባር ተመሃሩ፣ ብቕንዕና ፍሪዳ፣ ንጥቕዓት ርድእዎም፣ ንዝኸታማት ፍትሒ ኣውፅኡሎም፣ ንመበለታት ተጠባብቑለን። ‘እምበኣር ሕጂ ንዑ፣ ንኣድሕድና ንማጎት’ ይብል እግዚአብሔር ‘ብኃጢአትኩም እኳ ከም ደም እንተ ቐሕኩም፣ ከም በረድ ከፃዕድወኩም እየ። . . . ሕራይ እንተ በልኩምንን እንተ ተኣዘዘኩምንን ምድሪ እተፍርዮ ሠናይ ዘበለ ኸትበልዑ ኢኹም። ምእዛዝ እንተ ኣቦኹም ግና ብሰይፊ ኸትቅተሉ ኢኩም።’ ይብሉና። • መዝሙር 50 ከአ “ብዛዕባቲ ኣብ ቅድመይ እተቐርቦ መሥዋዕትታትን ዚሓርር መሥዋዕትን ኣይወቐሰካን እየ። . . . ንኃዋእ ግና ኣምላኽ ከምዚ ዚሰዕብ ይብሎ፣ ‘ከመይ ገይርካ ኢኻ ቃላተይ እትደግም? ብዛዕባ ኸ.ዳነይውን ክትዛረብ እትደፍር? ክእርመካ እንተበልኩ ተግሣጺይ ትጸልእ፣ ንትእዛዘይ ብድኅሬኻ ትድርብዮ። . . . እዚ ኩሉ ጌርካ ኣነ ሰቕ በልኹኻ፣ ሰለዚ ከማኻ ዝኾንኩ መሰለኻ፣ ግናኸ ክግሰጸኻ፣ ንኃጢአትካ ኬፍልጠካ እየ። . . . መሥዋዕቲ ምስጋና ዚሥውዓለይ የኸብረኒ፣ ነቲ ዚእዘዘኒ ኹሉ ኸኣ ኸድኅኖ እየ።’ ይብሉና። • ወንጌል ማቴዎስ 23 ከአ ብዛዕባ ግብዝና መማህራን ሕግን ፈሪሳውያንን ይዛረብና። “ብድኅሪ እዚ ኢየሱስ ነቶም ሕዝብን ንደቀ መዛሙርቲን ከምዚ ኢሉ ተዛረቦም፦ ‘መማህራን ሕግን ፈሪሳውያንን ኣብ መንበር ሙሴ ተቐሚጦም ኣለዉ። ሰለዚ ንሳቶም ዚብልኹም ኩሉ ግበሩን ሓልዉን፣ ግናኸ ይብሉ ደኣ እምበር ኣይገብሩን እየም እሞ ከምቲ ዚገበርዎ ኣይትግበሩ። . . . ኩሉ ግብርም ሰብ ምእንቲ ኪርእዮም ይገብሩ። . . . ኣብ ዕዳጋታት ሰብ ኢድ ክነስኣሎምን ‘መምህር’ ኢሉ ኸጸውዖምን ይፈትዉ። . . . እቲ ርእሶ ዜልዕል ኪሓርር እየ፣ ርእሶ ዜትሕት ከአ ልዕል ኪብል እየ እሞ እቲ ኻባኻትኩም ዝግበዩ ኣገልጋሊኹም ይኹን።’ ይብሉና። <p>ናይ ሎሚ ንባብት ደጊሙ ክንሳሕ ይጽዎና ኣሎ። ብልቢ ንቃል ኣምላኽ ክንገብርን ክንሰዕቦን የተባብዓና ኣሎ። ጽድቕና ካብቶም ቃል ኣምላኽ ዚምህሩና መራሕትና ግና ብግብሪ ንርእሳቶም ዘይፍጽምዎ ንላዕሊ ክኸውን ከም ዘለዎ ይነግረና። ምናልባት ነቲ ዘይሓንጽ ተግባራቶም ርእና “ንሳቶም ዚይፍጽምዎ ኣነ ደኣ ዓለማዊ . . . “ ኢልና ኣብ ግጉይ ተግባራትና ከይንቐጽል የጠንቐቐና ኣሎ። ኣምላኽ ነቲ ኣምሰሉ ሕይወትና - ኣባና ዘሎ ይኹን ኣብ መራሕትና - ይፍንፍኖ እየ። ሰለዚ እየ “ከም መራሕቲ ሰዶም ዝኾንኩም . . . ኣቲም ከም ሕዝቢ ገሞራ ዝኾንኩም” ኣናበለ ዝገንኣና ዘሎ። ብዙሕ ኣምሰሉነት፣ ናብ ቤተክርስቲያን ምምልላሰን ኣብ ኃጢአት ምንግርን፣ ብሓደ ኪኸዱ ኣምላኽ ይርእ. ሰለ ዘሎ እየ ዝጋናሕ ዘሎ። መጀምርያ ካብ ኃጢአትና ክነጽሕን፣ ቀጺልና ከም ትእዛዝት እግዚአብሔር ክንመላለስን፣ ብድሕራሉ ምስ ኣምላኽ ክንማጎትን፣ ዘድልየና ክንሓቶን የተባብዓና ኣሎ። ኣምላኽ ንዕቡያት ከም ዝጸረርም ንፈልጥ ኢና። ንርእሰና ብመንጽር ቃል-ኣምላኽ ጥራይ ንመርምራ፣ ብርግጽ ኩሉ ግዜ ጎዲልና ተረኺብና ኢና። ብዘይ ምምኽናይ ንነሳሕ። ናይ ካልኣት ካባና ዝገደዱ ሰባት ኃጢአት ርእና ክንጸናናዕ ኣይግብእናን እየ። ደሓር ከአ ኣብ ፍርዲ ብምእታውና መለሰና ኢና ናብ ዝገደደ ኃጢአትን እንወድቕ ዘሎና። ሕራይ እንተ በልና ኣምላኽ ካብ ኃጢአትና ኪፍውሰና ተዳልዩ ኣሎ። ንኣምላኽ ሕራይ ሰለ ዝበልና ድማ ከምቲ ዘተሰፈወና በረኽቲ ኪመልእና እየ። “ኣ ኣምላኽ ካብ ንሰባት ምፍራድ ሓልወኒ። ናብ ቃልካ ጥራይ ኬድህብን፣ ከም ዝገደልኩ ኪርዳእን፣ ንኃጢአተይ ከየመኽንኹ ኪንሳሓቲን ከአ ሓይልኻ ሃበኒ። ንጽድቁ ሃረር ክብላን ኪሰዕባን ጸጋኻ ኣብዝሓለይ። ንንሶትና፣ ንካህናትን መዝኅትን ከአ ንሕዝብም ናይ ብሓቂ ኣርእያ ደኣ ኣምበር ዕንቅፋት ከይኮኑምስ ሓይልኻ ሃቦም። ካብቲ ፈታኒ፣ ካብቲ እኩይ ተጸራሪና ከአ ሓልዎም። ናይ ትሕትናን ንሰሓን ኣብነት ከም ዝኹኑና ከአ ግበርም።”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p style="text-align: center;">24 የካቲት</p>	<p>ኤ.ር 18፡ 18-20 መዝ 31፡ 5- 6, 14, 15- 16 ማቴ 20፡ 17-28</p>	<p>ካብዚ ዘንብብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወሰድ ንኻእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ትንቢት ኤርምያስ 18 “ሸው እቶም ሕዝቢ ‘ንዑ ንኤርምያስ ንግበቡሉ። ሕጊ ዚምህሩና ኻህናትን፡ ምኽሪ ዚህቡና ለባማት፡ ቃል እግዚአብሔር ዚነገሩና ነብያትን ኣይክንሰእንን ኢና። ሰለዚ ንዑ ንኤርምያስ ንኻሰሰ፡ ዚብሎ ዘበለ ኩሉ ኣይንሰምዓዮ’ በሉ። ሸው ኣነ ‘ኣ ጉይታይ፡ ጥርግይ ሰማዕ፡ ነቲ ጸላእተይ ብዛዕባይ ዚብልዎ ዘለዉ ኸኣ ስምዓዮ። ኣብ ክንዲ ሠናይዶ እከይ ይፍዶ እዩ? ንሳቶም ግና ኣብኡ ምእንቲ ኺወድቅ ጉድጓድ ኩዓቲለይ። ኣነ ግና ኸራኻ ኻብኣቶም ከተርሕቅ ኢሊ ኣብ ቅድሚኻ ቆይመ ከም ዝለመንኩሎም ዘክር።” ይብል። • መዝሙር 31 ብዛዕባ ኣብ እግዚአብሔር ምውካል ይዛረበና። “ኣነ ኣባኻ እምዕቁብ ኣለኹ፤ ኣ እግዚአብሔር ንሰኻ እሙን ኣምላኽ ኢኻ እሞ፡ ኣድኅኒ። ነቶም ኣምላኽቲ ሓሶት ዜምልኹ ትጸልኦም ኢኻ፤ ኣነ ግና ኣባኻ እዩ ዝወከል። . . . ሕይወተይ ኣብ ኢድካ ኣዩ፤ ካብ ጸላእተይ ኣናግፈኒ፤ ካብ ሰጉግተይ ኣድኅኒ። ንኣይ ንባርዶኻ ብለውሃትካ ጠምተኒ፡ ብምሕረትካ ኸኣ ኣድኅኒ።” ይብል። • ወንጌል ማቴዎስ 20 ከኣ ብዛዕባ ኢየሱስ ንሥልሳይ ግዜኡ ብዛዕባ ሕማማቱን ሞቱን ትንሣኤኡን፤ ብዛዕባ ልማኖ ደቂ ዘብዲዎሰን ይነግረና። ኣደ ደቂ ዘብዲዎሰ ናብ ኢየሱስ ቀሪባ ደቃ ሓደ ብየማኑ ሓደ ከኣ ብጸጋሙ ኣብ መንግሥቱ ኺቆምጦም ከም ዝለመኑዮ፤ ኢየሱስ ከኣ “እትልምንዎ ኣይትፈልጡን ኢኹም፤ ነቲ ኣነ ዝሰትዮ ናይ መከራ ጽዋዕ ክትሰትዩኹ ትኻእሉዩ?” በሎም። . . . እቶም ዓሠርተ ደቀ መዛሙርቱ ነዚ ሰሚዖም ቡቶም ክልተ ኣኅዋት ኣመና ሓረቑ። ሰለዚ ኢየሱስ ጸዊዑ ‘ንኣሕዛብ እቶም ሹማምንቶም ከም ዚገዝእዎም፡ ዓበይቶም ድማ ኣብ ልዕሊኦም ከም ዚሥልጡ ትፈልጡ ኢኹም። ኣባኻትኩም ግና ከምዚ ኣይኮነን፤ እቲ ካባኻትኩም ኪዓቢ ዚደሊ ኣገልጋሊኹም ይኹን። . . . ከመይ ወዲ ሰብ እውን እንተኹን ኪገልግልን ሕይወቲ ምእንቲ ብዙኃት በጃ ኪህቡን ደኣ እምበር ኪገልግልዎ ኢሉ ኣይመጸን።’ በሎም።” ይብላና። <p>ሎሚ ንባባት ቃል ኣምላኽ ብዛዕባ ሕማማት ኢየሱስን፤ ነቶም ኣገልገልቲ ወንጌል ዝኾኑ ሓዋርያት ክበጽሑም ዘለዎ ‘ናይ መከራ ጽዋዕ’ እዩ ዚዛረበና ዘሎ። እቲ ኢየሱስ ሕዙልና ዝመጸ ሞዑም ብሰራት (ወንጌል)፡ መንግሥቲ ኣምላኽ ኣብ ሞንጎ ደቂ ሰብ ምትካላ እዩ። ኣምላኽ ኣብ ሞንጎ ነቶም ንወዱ ኢየሱስ ክርስቶስ ከም ጉይታን መድኃንን ኣሚናም ዝተቐበልዎ ኩሎም፡ ሕዝቡ ከም ዝገበርዎ እዩ። ነዚ መንግሥቲ እዚኣ ዝጸረር ሓይሊ ግና ኣሎ። ንሱ ከኣ እቲ ኣባና ኣብ ውሽጢ ሥጋና ዘሎ ንኣምላኽ ዚጸረር ክፋእ ትምኒታትን ዘይሰሩዕ ባህግታትን (ኃጢአት)፡ እቲ ንህላዌን ንዕቡት ኣምላኽ ዘይቐበል ዓለማዊ ኣተሓሳስባታትን፡ ብዓቢኡ ኸኣ ሰይጣንን ምስ ኩሎም ሰዓብቲን (ናይ ጸልማት መንግሥቲ) እዮም። ኢየሱስ ዝሞ ተጸረርቲ ሓይልታት ብሕማማቱን ሞቱን ትንሣኤኡን እዩ ሰኒርዎም። ከም ትሑት ኣገልጋሊ እግዚአብሔር ከኣ ኪገልግልና ተረኺቡ። ሓዋርያቱን ተከተልቶምን ኩሎም ከኣ እታ ናቲ ጽዋዕ እናሰተዩ ብመንገዲ መስቀል ተጓዲዞምን ሰኒርዎምን። ንሕናውን ከምኡ ባዛ መንገዲ እዚኣ ኢና እንዕወት። ኣብ ልባትና ብዘይካ ፍቕሪ ኣምላኽን ፍቕሪ ብጸይን ካልእ ኩሉ ቦታ ክህልዎ ዮብሉን። ንፍቕሪ ኢና እንግዛእ። ፍቕሪ ኢና ናብ ዓለም እነብጽሕ። ስለ ፍቕሪ ኢና እንሳቕ። ሞትውን እንተኹን ካብ ፍቕሪ ክርስቶስ፡ ካብ ፍቕሪ ኣምላኽ ኣይፈልየናን እዩ። መንግሥቲ ኣምላኽ ናይ ፍቕሪ ቦታ እዩ። እቶም ኣብኡ ዝኩብሩ ከኣ ንፍቕሪ ዝፈልጡ ጥራይ እዮም። ንፍቕሪ ክንጭብጥ ክንብል ኢና ኣብ መስቐል እንበጽሕ። ነዚ ኢና ተጸዊዕና። እቶም ንርእሶም ዜምልኹ ንፍቕሪ ኣይግዝእዎን እዮም። ኣኩ ንሰኻ/ኺ ናይ ብሓቂ ናይ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱ ዲና? ነታ ናቲ ጽዋዕ ንሰትያዶ ኣሎና? ብዘሎና ናይ ኣገልግሎት ሥልጣንክ ንጉይትት ዲና? “ኣ ኢየሱስይ ነጊይንቲ ልቦናይ ክፈተለይ። ፍቕርኻ ክርዳእ ሓዘዚ። ካብ ፍቕርን ኣምልኾ ርእሰይን፡ ኣምልኾ ዓለምን፡ ኣምልኾ ገዝዘብን ሰልጣንን፡ ኣምልኾ ጸባቕይን ወጺኦ፡ ኣገልጋሊ ፍቕሪ ኪኸውን ጸጋኻ ኣብዘሓለይ። ኣገልጋሊ ኣሕዋተይን/ኣሓተይን ከም ዝኸውን ግበረኒ። ነቶም ጽጉማት ክረድእ ሕግዘኒ። ናይ ሰላምካ መሳርሒ ከኣ ግበረኒ። ከም ሰዓቢኻ ዚበጽሓኒ ንዕቀት፡ ጸርፊ፡ ሰደት ወይ መከራ ክጸውር ሓይልኻ ሃበኒ። መስቀለይ ጸይረ ነንመዓልቲ ከም ዚሰዕቡኻ ግበረኒ። ንድሕሪት ከም ዘይጥምት ግበረኒ። ትሑት ኣገልጋሊ ኣሕዋተይ/ኣሓተይ ከም ዝኸውን ግበረኒ። እሚን!”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>25 የካቲት</p>	<p>ኤር 17፣ 5-10 መዝ 1፣ 1-4, 6 ሉቃ 16፣ 19-31</p>	<p>ካብዚ ዘንብብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወሰድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ትንቢት ኤርምያስ 17 “እግዚአብሔር ከምዚ ይብል ኣሎ፡- ኣብ ሰብ ዚውከል እወ፡ እምንቶኡ ኣብ ምድራዊ ሰብ ዚገብር፣ ብልቡ ኻባይ ካብ እግዚአብሔር ዚርሕቕ ሰብ ርጉም እዩ። . . . እቲ ኣባይ ኣብ እግዚአብሔር ዜውከል፣ እወ ትጽቢቱ ኣባይ ኣብ እግዚአብሔር ዚገብር ሰብ ግና ቡሩኽ እዩ። ንሱ ከምታ ኣብ ጥቃ ማይ ዝተተኸለት . . . ቆጽላ ኸኣ ለሚዑ ዚገብር ኣም እዩ።” ይብላና። • መዝሙር 1 ከኣ “ምኽሪ ክፋ-ኣት ሰባት ዘይሰምዑ፡ ብመንገዲ ኃዋኣን ዘይኸይድ፣ ኣብ ኣኼባ መላገጽቲ ድማ ዘይጽምበር፣ እኳ ደኣ ንሕገ እግዚአብሔር ብምእዛዝ ዚሕጉሱ፣ ነቲ ሕጉውን ለይትን መዓልትን ዜስተንትኖ ሰብ ዕወት (ብፁዕ) እዩ። ንሱ ኸምታ ቡብእዋኑ ፍሬኣ እትህቡ፣ ቆጽላ ዘይነቅጽ፣ ኣብ ወሰን ወሓዚ ማይ ዝተተኸለት ኣም እዩ። ዝገብር ኹሉውን ይሰልጦ።” ይብላና። • ወንጌል ሉቃስ 16 ከኣ ብዛዕባ ኣልኣዛርን እቲ ሃብታም ሰብኣይን ይምህረና። “ቀይሕ ቀሚሽን ቅጭን በፍታን ዚኸደን ኩሉ መዓልቲ ኸኣ እናጋየጸ ዚሕጉሱ ሃብታም ሰብኣይ ነበረ። ሓደ ብቐሰሊ ዝተወርሰ፣ ኣብ ኣፍ ደጊኡ ዘንበርዎ፣ ኣልኣዛር ዝሰሙ ሰብኣይውን ነበረ። ካብቲ መኣዲ እቲ ሃብታም ዚወድቕ ርፍራፍ ኪጸግብ ድማ ሃረር ይብል ነበረ፣ ኣኸላባት ኣናመጹ ኸኣ ቐሰሉ ይልሕሱ ነበሩ። እቲ ድኻ ሞተ፣ መላእኽቲ ናብ ሕቕሬ ኣብርሃም ወሰድዎ። እቲ ሃብታም ከኣ ሞተ፣ ተቐብረውን። ኣብ ሲኦል፣ ኣብ ስቓይ ኮይኑ ዓይኑ ቋኹ እንተ ኣበለ፣ ካብ ርሑቕ ንኣብርሃምን፣ ንኣልኣዛርውን ኣብ ሕቕፋ ረኣዮ።” እናበለ የዘንተወልና። <p>ኣብ ምድሪ ከምዚ ናይ ኣልኣዛር ብሕማም ብድኽነት ሕይወትና ክንኣልፎ ከሎና ኣምላኽ ካብ ኣዕሊ ይርኢ ከም ዘሎ ከይንርስዕ እዩ ዝግረና ዘሎ። ስለዚ ኩሉ ግዜ ኣብ ኩሉ ኩነታት ሕይወትና ናብ ኣምላኽ እምበር ናብ ሰብ ከይንውከል ይምህረና ኣሎ። ዝሳቕ ሰብ ንኩሉ ግዜ ዘይሕጉሱ፣ ምድራዊ ሃብቲ ከኣ ዘሓጉሱን ነባርን ይመስለና። ሓጎስ ግና ኣብቶም ናይ ብሓቂ ትጽቢቶም ኣብ እግዚአብሔር ዝገቡሩ ሰባት ጥራይ እያ ኣትርኩቡ። ካብዚ ምስ ኣምላኽ ዝህልወና ርክብ ዚፈሰስ ጣዕምን ሓጎስን ኣሎ። ነቲ ኣብ ዓለም ከሎና ዝህልወናን እንሰእናን ነገራት ብዓይኒ ኣምላኽ ክንርእዮን ክነስተውዕሎን ምኽኣል ዓቢይ ጸጋ እዩ። እቲ ሃብታም ገንዘቡ ወሲኹ ስለ ዘይወዓለ ክሓምም ከሎ፣ እቲ ድኻ ኣማኒ እግዚአብሔር ግና በታ ዝረኸባ መዓልታዊ እንገራኡ ይሕጉሱን የመሰግንን። ጥዑም ድቃስ ከኣ ይድቅሱ። ኣብ ሕማሙ ንእግዚአብሔር ዝጸበዮ ሰብ ምጽንናዕን ተሰፋን ይረክቡ፣ እቲ ሃብታም ንእግዚአብሔር ዘይፈልጥ ግና ብገንዘቡ ጥዕና ክገዝእ ሀርድግ ይብልን ዕረፍቲ ከኣ ይሰእን። እምበኣር ሎሚ ትጽቢትና ኩሉ ኣብ ኣምላኽ ክንገብር ንጽዋዕ ኣሎና። ካብ ምጉርምራም ንውጻእ። ካብ ሰብ ዘይገበረለይ ንውጻእ። ናብ ኣምላኽ ንጠምት፣ ኣብ ሕማምና ኾነ ኣብ ሰእነትና ንድለዮ። ንኣምላኽ ኣብ ቃሉ ንድለዮ፣ ንጸሊ፣ ጸገምና ነካፍሎ፣ መልሱ ብእምነት ንጸቡ። ኩሉ ግዜ ነበርቲ ከም ዘይኮና ዝክክር። ናብታ ሰማያዊት ቤትና ገጽና ንጠምትን ክንኣትዋ ሃረር ንበልን። ዕርቡን ሰማያዊ ሕይወት ከኣ ኣብ ኣምላኽ ምውካልን ብፍቕሪ ምስ ኹሉ ሰብ ምንባርን እዩ። እቲ ኣብ ኣምላኽ ጥራይ ዚውከል ሰብ ናይ ብሓቂ ዕድለኛ እዩ። ጠልን በረኽትን ኣምላኽ ኣብ ውሽጡ ኣይክቋርጹን እዩ። ፍረ እምነት ተሰፋ ፍቕሪ ኣምላኽ ከኣ ኣብ ልቡ ኣይጉድሎን እዩ። እቲ ካብ ሰብ ዝጸበ ግና ከጉርምርም ይነበር። “ኦ ጉይታ ሰማይን ምድርን ንሕወተይ ርኣ። ኣብቲ ኩነታተይ እቶ። ምሳይ ኩን ኣብ ኩሉ ዝሓሰዩን ዝገብርን ምርኣኒ። ኣባኽ ጥራይ ክውከል ሓግዘኒ። ብቃልካ ምሃረኒ። ኣብ ልቤ ምጽንናዕካ ስደደለይ። ብእትገብረለይ ሠናይ ኩሉ ከኣ ኣብ ቅድሚ ሰብ ክገባርካ እዩ።”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
<p>26 የካቲት</p>	<p>ዘፍ 37: 3-4, 12-13, 17-28 መዘ 105: 16-21 ማቴ 21: 33-43፣ 45-46</p> <p>7410=-92q1</p>	<p>ካብዚ ዘንባብናዮ ቃል ኣምላኽ ንንፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?</p> <ul style="list-style-type: none"> • ዘፍጥረት 37 ብዛዕባ ዮሴፍን ኣሕዋቱን ይዛረበና። “ያዕቆብ ንዮሴፍ ኣብ እርግናኡ ሰለ ዝወለደ፣ ኃለፋ ኩሎም ደቁ ይፈትዎ ነበረ። ወለል ዚብል ጸቡቕ ክዳን ከኣ ነበረሉ። እቶም ኣኅዋቱ፣ ኣቦኦም ኃለፋ ኹልቶም ከም ዝፈትዎ ርእዮም ጸልእዎ፣ ብጎውነት ድማ ኪዛረብዎ ኣይክእሉን። . . . ኣኅዋቱ ካብ ርሑቕ ምስ ረኣይዎ፣ ገና ናባኦም ከይቀረበ ከሎ ከኣ፣ ኪቐትልዎ ተተናኹሉ። . . . ብዕሥራ ቅርሺ ብሩር ከኣ ኣብ እስግኤላውያን ሸዋዎ። ንሳቶም ድማ ናብ ግብጺ ወሰድዎ።” እናበለ የዘንትወልና። • መዘሙር 105 ከኣ “እግዚአብሔር ናብ ሃገርም ሞሚት ኣውረደ፣ ኩሎ መግቢ ከኣ ኣጥፍኡ። ግናኽ ቐቕድሚኦም ሰብኣይ ለኣኹ፣ ንሱ እቲ ከም ባርያ ዝተሸጠ ዮሴፍ ነበረ። . . . ንጉሥ ግብጺ ልኢኹ (ካብ ማእሰርቲ) ኣፍትሖ። እቲ ዝኣኦ ኣሕዋብ ሓራ ኣውጽኦ። ኣብ መንግሥቱ ሸዋ፣ ኣብ ኩሎ ግዝኣቱ ኸኣ ኣዛዚ ገበር።” ይብላና። • ወንጌል ማቴዎስ 21 ከኣ ብዛዕባ ምስላ ሓረሰቶት ኣታኽልቲ ወይኒ ይዛረበና። እቲ ዋና ኣታኽልቲ ወይኒ “ንሓረሰቶት ብመገስ ሂብዎም ናብ ካልእ ሃገር ከደ። ጊዜ ፍርያት ምስ በጽሖ ፍሬኡ ኬምጽእሉ ኣገልገልቲ ናብቶም ሓረሰቶት ለኣኹ። እቶም ሓረሰቶት ከኣ ነቶም ኣገልገልቲ ጊዞም፣ ንገሊኦም ወቕዕዎም፣ ንገሊኦም ቀተልዎም፣ ንገሊኦምውን ብእምኒ ቐጥቀጥዎም። . . . ወዱ ናባታቶም ለኣኹ። . . . ‘እንሆ እቲ ወራሲኡ እዚ እዩ፣ ርሰቲ ንኣና ኪኾነና ንዑ ንቐተሎ’ ተበሃላሉ። ጊዞም ካብቲ ኣታኽልቲ ወይኒ ንወፃኢ ኣውጂኦም ቀተልዎም። . . . ኢየሱስ ከኣ በሎም፡- ‘እቲ ነደቕቲ ዝገባኹም እምኒ፣ ንሱ ርእሲ መኣዘን ኮነ፣ እዚ ካብ እግዚአብሔር ኮነ፣ ንኣዕይንትናውን ዜደንቕ እዩ’ ዚብልዎ ኣብ መጻሕፍቲይ ኩቶ ኣየንቡቡምን? ‘ሰለዚ ድማ እታ መንግሥቲ ኣምላኽ ካብኻትኩም ከም እትውሰድ ፍሬኦ ንዘፍሪ ሕዝቢውን ከም እትወሃብ እብላኩም ኣሎኹ።’ ይብላና። <p>ኣብዚ ናይ እግዚአብሔር ናይ ምድኃን ጥበብ ኢና ክንመሃር። ነቲ ንኣምብርሃም ዝመሓለሉ ኪዳን ምእንቲ ኪፍጽም፣ ደቂ እስራኤል ብሞሚት ምእንቲ ከይጠፍኡ፣ ካብኡ ምእንቲ ኬሳግሮም፣ ብጥበቡ ንዮሴፍ በሕዋቱ ንባርነት ኺሸየዎ የፍቕድ። ነቲ ክፍእ ተግራቶም ንድኅነቶም ይገበር። ኣብ ግብጺ፣ ንዮሴፍ ጥበብን ፍልጠትን ብምሃብ፣ ካብ ባርነት ናብ ክብርን ሹመትን ከም ዝድይብ ይገብር። ካብቲ ናይ ነዊሕ ዓመታት ሞሚት ከኣ ብናቲ ሓገዝ ንያዕቆብን ደቁን የሳግሮምን የድግፍምን። ኣምላኽ ንኢየሱሱ ወዱ ንመላእ ዘመደ ኣዳም - ኪኖ ሕዝቢ እስራኤል - ኬድግን ምስ ለኣኾ ድማ፣ ብሕማማቱን ሞቱን ትንሃኤኡን ገይሩ እዩ ዝፍጽም። ሊቃውንቲ ካህናትን ፈሪሳውያንን ንኢየሱስ ኬጥፍእዎ መዲቦም፣ ናይ መስቀል ሞት ኣፍረድዎ። እዚ ግና ከምቲ ናይ ዮሴፍ ንብርነት ምሻዎ ንድኅነት ኣሕዋቱን መላእ ደቂ ያዕቆብን ዝኾነ፣ ከምኡ ኢየሱስ ብሰቕሎቱን ሞቱን ዕዳ ኃጢአትና ስለ ዝኸፈለልና ንድኅነት ኩልና ደቂ ኣዳም ኮነ። ካብ ኃጢአትን ናይ ዘለዓለም ጥፍኣትን፣ ናብ ውሉድ ኣምላኽን ወረሰቲ መንግሥተ ሰማይን ምኅን ኣብቂዑና። ከምቲ ኣሕዋቱ ንዮሴፍ ብቅንኢ ከጥፍእዎ ዝመደቡ፣ ሊቃነ ካህናትን ፈሪሳውያንን ከኣ ንኢየሱስ ብቐንኢ ኬጥፍእዎ መደቡ። ጥበብ ኣምላኽ ግና ኪኖ እቲ ንሕና ክንግምቶ እንክእል ዝኸይድ ክንዲ ዝኾነ፣ ነቲ ነደቕቲ ዝገባኹም እምኒ፣ ርእሲ መኣዘን ይገብር። ዓቢይ ናይ ድኅነት ሕንጻ ከኣ ብእኡ ይሓንጽ። ንዓና ነቶም እንኣምን ከኣ፣ ካብቲ ኣብ ሕይወትና ዘጋጥመና ሕማቕ ነገራት፣ ኣምላኽ ሠናይ ኬውጽእ ስለ ዝከኣሎ ሃዲእና ጥራይ ንጸበዮ። ጉይታ ዓቢይ ናይ ድኅነት ሥራሕ ኪፍጽም ከኣ ክንርእዮ ኢና። ብፍላይ ካብ ሥድራናን ቤተሰብናን - ከምቲ ንዮሴፍ ዘጋጠሞ - ብዘይበደልናዮ ነገር ኣብ ልዕሌና ክለዓሉ ክለወ፣ ብዙሕ ይላቕየና እዩ። ንክፋእ ብክፋእ ክንምልሰሎውን ንፍተን ኢና። ዮሴፍ ኣብ ሥልጣን በጺሖ ኣሕዋቱ ድማ ሞሚት ወሪድዎም ኪሸምቱ ንግብጺ ምስ መጹ ሕኔኡ ኪፈዲ ጸቡቕ ኣጋጣሚ ረኺቡ ነይሩ። ግና ዘዚ ኩሎ ሰጊሩ እቲ ኣምላኽ ንሥድራቤቱ ንምድኃን ብዓቢይ ጥበብ ዝገበር ሥራሕ የለልዮን ነጎሞቱ ከኣ ብፍቕርን ናፍቕትን ይቕበሎም። ኢየሱስ ከኣ ኣብ መስቀል “ኣ ኣቦይ ዝገብርዎ ኣይፈልጡን እዮም ኣሞ መሓርም” ኢሉ ምእንቲ ሰቕልቲ እዩ ዝጸለየ፣ መስዋዕቲ መስቐል ከኣ ናይ ፍቕሪ መስዋዕቲ እዩ። እቲ ብእምነት ዝነበር ሰብ ብደጎ ሞት እኚ እንተ ኸይ ክፍእ ኣይፈርህን፣ ከመይ ኢድ ኣምላኽ ኣብ ልዕሊኡ ከም ዘላ ስለ ዝኣምን። “ኣ ጉይታ እታ እተድግን ኢድካ ምሳይ ትኹን። ኣብቲ ዝፍተነሉ ጊዜ ካብ ጸላእተይ ኣድኅነኒ። ኣብ ፍቕሪ ደው ክብል ከኣ ምሃረኒ።”</p>

ዕለት	ንባብ	አስተንትኖ
-----	-----	--------

27
የካቲት

ሚክያስ 7: 14-15, 18-20
መዝ 103: 1-4, 9-12
ሉቃ 15: 1-3, 11-32

ካብዚ ዘንቡብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሱና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንኽእል?

- ትንቢት ሚክያስ 7 ብዛዕባ እግዚአብሔር ንእስራኤል ከም ዝራገርኃሎም ይዛረቦና። “ኣ እግዚአብሔር፡ ነቶም ዝኃራኻዮም ሕዝብኻ ነቶም ኣብ ዱር፤ ኣብ ማእከል ፍርያም መውዓሊ እንሰሳ ንበይናም ዚነብሩ ዘለዉ መጓሰ ርሰትኻ ንሰዮም። . . . ኣ እግዚአብሔር፡ ኣባሳ ዚኃድግ፤ በይል እቶም ዚተረፉ ርሰቱ ዝኾኑ ሕዝቢ ዚጎልፍ፤ ከማኻ ዝበለ ኣምላኽ የልዎን። ንኣና ኽትምሕር ባህ ሰለ ዚብለኻ፤ ቊቐዓኻ ንሓዋሩ ኣይጸንሕን። መለሱኻ ኽትርገርኃልና፤ ንኣባሳና ኣብ ትሕቲ እግርኻ ኽትረግጹ፤ ንኹሉ ኃጢአትና ናብ መዓመቕ ባሕሪ ኽትድርብዮ ኢኻ።” ይብለና።
- መዝሙር 103 እግዚአብሔር ከም ዚፍቅረና ይነግረና። “ኣ እግዚአብሔር ኣመሰግነካ ኣሎኹ፤ ነቲ ዝተገብረለይ ኹሉ ሠናይ ከኣ ኣይርሰዎን እዩ። ንሰኻ ንኹሉ ኣባሳይ ትጎድገለይ፤ ንኹሉ ሕማመይ ትጎድገለይ፤ ንኹሉ ሕማመይ ትፍውሱ። ንሕይወተይ ካብ ጥፍኣት ትብጀዋ፤ ብዘለዓለማዊ ምሕረትን ርገራኻን ትኽልለኒ። . . . መግናሕቱ ንግዜኡ እዩ፤ ንዘለዓለም ከኣ ኣይቅዮምን እዩ። ከም መጠን ኃጢአትና ኣይቀጽዓናን እዩ፤ ከም መጠን ኣባሳና ድማ ኣይፈደዮናን እዩ።” ይብለና።
- ወንጌል ሉቃስ 15 ከኣ ብዛዕባ እቲ ጥፋእ ወዲ የዘንትወልና። “ኣሓይ ሰብኣይ ክልተ ደቂ ነበርዎ። እቲ ንእሹቶ ኸኣ ነቦኡ ‘ኣቦ! ካብዚ ጥሪት እቲ ዚብጽሓኒ ግደ ሃበኒ’ በሎ፤ ንሱ ኸኣ ነቲ ንዝበተ መቐሎም። ድጎሪ ሒደት መዓልቲ ኸኣ እቲ ንእሹቶ ወዲ ዘለዎ ኹሉ ኣኪቡ፤ ናብ ርሑቕ ሃገር ኸደ። ኣብኡ ድማ ነቲ ጥሪቱ ብዘርገት እናነበረ በተና። ዘለዎ ኩሉ ወድኣ፤ ኣብታ ሃገር ብርቱዕ ጥሚት ኮነ፤ ንሱ ኸኣ ከሰእን ጀመረ። . . . ሸዑ ናብ ልቡ ተመለሱ ‘እንጌራ ዚተርፎም ኣገልገልቲ ኣቦይ ክንደይ እዮም፤ ኣነ ግና ኣብዚ ብጥሚት እመውት ኣሎኹ። ተንሂኦ ደኣ ናብ ኣቦይ ከኸይድ እሞ። ኣቦ! ኣብ ቅድሚ ሰማይን ኣብ ቕድሚኻን ኃጢአት ገበርኩ። ደጊም ወድኻ ከበሃል ኣይበቅዕን እዩ፤ ከም ሓይ ካብ ገላውኻ ግበረኒ ኽብሎ’ በለ። ተንሂኦ ኸኣ ናብ ኣቦኡ ተመልሱ፤ ኣቦኡ ድማ ገና ርሑቕ ከሎ ረእዮ እሞ ደንገጸሉ፤ ጉይዩ ኸኣ፤ ብክሳዱ ሓኒቐ ሰዓሞ።” ይብለና።

ጉይታና ኢየሱስ ክርሱቶስ ንወንጌል ብሓይ ሓጺር ዛንታ ጸሚቐ የቐርበልና። እቲ ካብ ሰማይ ናብ ምድሪ ዘውረደ ምኽንያት ከኣ ‘እግዚአብሔር ኣቦኹም እዩ፤ የፍቅረኩም እዩ፤ ኣብ ቤቱ ኽትነብሩን ተኻፈልቲ ሃብቱ ክትኮኑ ይጽውዓኩም ኣሎ። ኃጢአትኩም ከይተረፈ ንኸፍቅረኩም ኣይክልክሉን እዩ’ ንክብለና እዩ። ንሕና ግና ንኹሉ ጸጋታቱን ህያባቱን ከምድላይና ምእንቲ ክንገብር በቲናዮ። ከም ድላይና ኣብ ዓለም ክንዘልል፤ ክንሰዕስዕ፤ ክንበልዕ ክንሰቲ፤ ክንዓብድ ሰለ ዝደለና ካብኡ፤ ካብቲ መንገድትቲን ንሃድም። ዓለም ግና ከምቲ ንሕና ዘፍቀርናዎ ኣይተፍቅረናን እዩ። ገንዘብና ምስ ወዳእና ወይ ምስ ሓመምና ኣይትድንግጸልናን እዩ። ኣነ፤ ንሰኻ፤ ንሰኹ፤ ኩላትና እቲ ንእሹቶ ወዲ ኢና። ሓይኳ “ኣነ ኣይኮንኩን” ከብል ዚኽእል የብልናን። ተግባርና ኩሉ መዓልቲ ዚምስክሮ ሓቂ እዩ። ካብ ንኣምላኽ ንኃጢአት ንግዛእ ኣሎና። ንእግዚአብሔር ከም ኣባና ክንፈልጦን ከነኽብሮን ከነፍቅሮን ኣይንደልን። ምስኡ ምንግር ንዓቕና ንዓለም ንሥጋ ንሰይጣን ንመርጽ። እግዚአብሔር ኣባና ሰለ ዝኾነ ግና ብእና ብቐጻል ይሓሰብን ክንምለሰ ሃረር ይብልን ይጽበዮናን። ኣባና ዘለዎ ፍቕሪ ኣየቋርጽን። ናብኡ እንምለሰላ መዓልቲ ከኣ ኣብ ቤት ኣባና ዓቢይ በዓል ይኸውን። ዘጥፋእናዮ ክብሪ ኩሉ ይምለሰልና። እዚ እዩ እቲ ጥዑም ብስራት። ናይ ብሓቂ ንኣና ኽምሕር ባህ ይብሎ፤ ቊቐዓኡ ንሓዋሩ ኣይጸንሕን፤ መለሱ ይርገርኃልና፤ ንኣባሳና ኣብ ትሕቲ እግሩ ይረግጹ፤ ንኹሉ ኃጢአትና ናብ መዓመቕ ባሕሪ ይድርብዮ። ንፍቕሪ ኣምላኽ ብግብሪ ምስ ኣስተማቕርናዮ ሸዑ ኢና ከም ዳዊት “ኣ እግዚአብሔር ኣመሰግነካ ኣሎኹ፤ ነቲ ዝተገብረለይ ኹሉ ሠናይ ከኣ ኣይርሰዎን እዩ። ንሰኻ ንኹሉ ኣባሳይ ትጎድገለይ፤ ንኹሉ ሕማመይ ትጎድገለይ፤ ንኹሉ ሕማመይ ትፍውሱ።” እናበልና ከነመሰግንን፤ ደቂ እቲ ርገራኻ ኣምላኽ ምኻና ክንሕገሰን እንኽእል። ሕጂ “ናብ ቤት ኣቦይ ደኣ ክምለሰ” እንብልሉ ሰዓት እዩ። “ኣቦ! ኣብ ቅድሚ ሰማይን ኣብ ቕድሚኻን ኃጢአት ገበርኩ። ደጊም ወድኻ/ገልካ ከበሃል ኣይበቅዕን እዩ፤ ከም ሓይ ካብ ገላውኻ ግበረኒ።”

ዕለት	ንባብ	አሰተንትኖ
-----	-----	--------

28 የካቲት

ዘጸ 3፡ 1-8, 13-15
 መዝ 103፡ 1-4, 6-8, 11
 1ቆሮ 10፡ 1-6, 10-12
 ሉቃ 13፡ 1-9

ካብዚ ዘንብብናዮ ቃል ኣምላኽ ንነፍሰና ዝኸውን እንታይ መግቢ ክንወስድ ንክእል?

- ዘጸአት ምዕራፍ 3 ብዛዕባ ኣምላኽ ንሙሴ ከም ዝጸውዖ ይነግረና። “እግዚአብሔር ድማ ‘ጸባባ ኣብ ግብጺ ዘሎ ሕዝባይ ርእየ ኣሎኹ። እቲ ብሰሪ ጨቁንቶም ዘእውይዎ ዘለዉ ኸኣ ሰግዒ ኣሎኹ፤ ሰቓይቶም ኣጸቢቐ ፈለጠ ኣሎኹ። ሰለዚ ኹብ ኢድ ግብጺውያን ከድኅኖም ወሪደ ኣሎኹ፤ ካብታ ምድሪ እቲ ኣ ናብታ ጽብቕትን ርሕብትን ፈራይትን ልምዕትን ምድሪ፣ ናብ ዓዲ ከንኣናውያንን ሔታውያንን ኣሞራውያንን ፈረዛውያንን ሃዋውያንን ደቡሳውያንን ከደይደም እዩ። . . . ‘እምበኣር ሕጂ ንዓ፡ ንሕዝባይ ደቂ እስራኤል ካብ ግብጺ ከተውፅኦም፣ ናብ ንጉሥ ግብጺ ኸልእኩካ እየ’ በሎ። . . . ‘ኣነ እቲ ዘሎኹ እየ’ ንደቂ እስራኤል ከኣ ‘እቲ ዘሎኹ ናባኻትኩም ልኢኹኒ’ በሎም በሎ።” ይብለና።
- መዝሙር 103 ከኣ “እግዚአብሔር ንኹሎም ጥቕዓት ብቕንዕና ይፈርዶም፤ ፍትሒ ድማ የውጽኦሎም። መደቡ ንሙሴ፣ ዜደንቕ ግብርታቱ ንደቂ እስራኤል፣ ኣፍሰጠ። እግዚአብሔር ርኅሩኅን መሓርን እዩ፣ ንኹራ ደንንዩ፣ ብምሕረት ድማ ምሉእ እዩ። . . . ሰማይ ካብ ምድሪ ልዕል ከም ዚብል፣ ከምኡ ምሕረቱ ኣብ ኩሎቶም ዚፈርህዎ ዓቢይ እዩ።” ይብለና።
- 1 ቆሮንቶስ 10 ከኣ ካብ ኣምልኻ ጣዖት ክንዋንቀቕ ይነግረና። እግዚአብሔር ብሙሴ ገይሩ ንደቂ እስራኤል ካብ ግብጺ ምስ ኣውጽኦም፡ “ . . . ብመብዛኻትኦም ኣምላኽ ኣይተሓገሱን፤ ሰለዚ ሬሳኦም ኣብ በረኻ ተበቲኑ ተረፈ። እዚ ኸኣ ከምቲ ንሳቶም ነቲ እከይ ዝተመነይዎ፣ ንሕናውን ምእንቲ ኸይንምነዮ፣ መለበሚ ኾነና። . . . ሰለዚ እቲ ደው ኢሉ ዚመስሎ፣ ከይውድቕ ይጠንቀቕ።” ይብለና።
- ወንጌል ሉቃስ 13 ዘይንሳሕ ኩሉ ኪጠፍእ፣ ዘይፈሪ ኣም ከኣ ክቕረጽ ምዃን ይምህረና። “ኢየሱስ መለሱ ከምዚ በሎም፡ ‘ከም ገሊላውያን እዚኣቶም እዚ ስለ ዝረኸቡምሲ ካብ ኩሎም ገሊላውያን ኃዋእን ዝነበሩ ይመስሉኩም? ኣይፋሎምን፣ እንተ ዘይተነሲሕኩምሲ ኩሎኻትኩም ድማ ኸምኣም ክትጠፍኡ ኢኹም፣ እብለኩም ኣሎኹ።’ ቀጺሎ ብዛዕባ እቲ ዘይፈሪ ኣም እንታይ ከም ዚኸውን ይነግረና። “ሓደ ሰብኣይ ኣብ ኣታኸልቲ ወይኑ ዝተተኸልቲ ኣም በለሰ ነበረቶ። ፍረ ደልዩ ናብኣ ኸደ፣ ግና ኣይረኸቡላን። ነቲ ሓላው ኣታኸልቲ ወይኒ ኸኣ፡ ‘እንሆ ካብዛ በለሰ እዚኣ ፍረ ደልዩ ሠለሰተ ዓመት ተመላሊሰ፣ ኣይረኸቡላን። ቀረጺ፣ ስለምንታይ መሬት እተባኸን? በሎ።” ይብለና።

ኣምላኽ ምእንቲ ድኅነትና ንወዱ ኢየሱስ ክርስቶስ ንመሥዋዕቲ መስቐል በጃ ኃጢአትና ኣወፍይዎ እዩ። ፍቕሪ እንታይ ከም እትመስል ኣርእዩና። ንሕና ከኣ ከምቲ ኢየሱስ ዘፍቀረና ክንፋቕር ይጽበዩና። ብፍላይ ንሕና እቶም ቃሉ ዝሰማዕናን ዝፈለጥናን ክርስቲያን ሕይወትና ፍረ ክፈሪ ይጽበዩና እዩ። ሎሚ ቃሉ ኣነጺሩ ኣምላኽ ንደቂ እስራኤል ካብ ባርነት ግብጺ ብኣያል ቅልጽሙ ድሕሪ ኣውጺእዎምን፣ መና ኣብ በረኻ መጊብዎምን፣ ካብ ከውሒ ማይ እስትዩ ድሕቲ ተኸናኹንዎምን፣ ገና ናብ ግብጺን ናብ ኣማልኻቲ ጣኦታትን ይሞምቱ ስለ ዝነበሩ ኣብ ምድረብዳ ማለት ምድሪ ተስፋ ከይኣተዉ ከምዝጠፍኡ ገበረ። እዚ ንዓና መለበሚ ከምዝኾነ ቃሉ ይነግረና ኣሎ። ኣምላኽ ርኅሩኅን መሓርን፣ ንኹራ ደንንዩ፣ ብምሕረት ድማ ምሉእ እኳ እንተኾነ፣ ነቲ ዘይፈሪ ግና ብመዓልቲ ኪቐርጸ እዩ። ካብ ኣታኸልቲ ወይኑ ወይ ካብ ሕዝቡ ምሕዩ ኪድርብዮውን እዩ። ካብኡ ይሰውረና! እምበኣር እቲ ካባና ደው ኢሉ ዚመስሎ፣ ከይውድቕ ይጠንቀቕ። ኣምላኽ እንታይ ዝዓይነቱ ፍረ ክንፈሪ ይጽበዩና? ብመጀመርያ ንኣምላኽ ከም ኣምላኽ ብዝግባእ ኣብ ሕይወትና ከንቕድሞን ክንምልኽን ይጽበዩና። ቃሉ ክንሰምዕን ኣብ ጸሎት ምስኡ ክንዋሳእን ይደለ። ንብጻይና ከንቕቕር ይደልዩና። ትሑታት፣ ዕጉሳት፣ ገበርቲ ሰላም፣ ገበርቲ ምሕረት ክንከውንን፣ ነቶም ስኡናትን ውጽዓትን ከኣ ክንድንግጸሎም ክንሓቕፎምን ይጽበዩና። እቲ እንምገቦ ቅዱስ ቁርባን ሓደ ኣካል ክርስቶስ ስለ ዝገብረና፣ ሥድራቤቱ ንኣምላኽ ምዃና ክርድኣናን፣ ኩሉ ከኣ ሓውና/ሓፍትና ምዃኑ ከነሰለ ይደልዩና፣ ብዓሌት ብወገን ከይንፈላለ ይጽበዩና። “ኦ ጉይታ እምነት ወሰኸኒ። ኣውያተይ እትሰምዕ ኣምላኽ፣ ክተድሕኒ ካብ ዙፋንካ እትወርድ ኣምላኽ ምዃንካ ከም ዘስተውዕል ግበረኒ። ንዓኻ ገዲፈ ናብቲ ዘየሓገሰኒ ግዜዎዊ ነገራት ከየድህብ ርድኣኒ።”